

У разговору на ТВ Пинк 30. октобра 2017.године г. Вучић је демонстрирао веома низак ниво разумевања политичких односа, а нарочито међународних односа.

Његова мисао се заснива на нетачним увидима, а његови закључци су просто плитки. Вучић опише неко по нас негативно постојеће стање и прогласи да је оно вечно. Или одлуку Међународног суда правде у погледу декларације о независности тзв. Косова прикаже сасвим неистинито у корист сецесиониста и онда као велику државничку дилему постави ствари овако: пошто је све већ немогуће у погледу Косова шта нам ваља чинити.

У овом тексту говорим о стварности коју Вучић не види:

1. Промене у политичкој сфери САД које воде ка одустајању Америке од интервенционистичке политике у међународним односима,
2. Јачање - економско и војно - Кине, Индије и Русије, као најважнијих држава које нису признале сецесију и утицај те чињенице на Србију,
3. Промене унутар ЕУ и промене у појединим државама чланицама ЕУ које све до једне иду у правцу одустајања, или од признања сецесије, или од политике која је била ослонац агресији 19 чланица НАТО-а на нашу земљу,
4. Домашаје одлуке Међународног суда правде.

Унапред се извињавам што ће текст бити дужи, али шта ћу кад неко ко је Председник

Србије толико не зна. Важно је макар највеће заблуде разјаснити.

1. Америка

Из нашег угла посматрано, трајног решења питања Косова и Метохије, нема значаја да ли ће Трамп успети да пружи неки отпор дубокој држави у САД или неће. Он је на власт дошао обећавајући, између осталог, да ће одустати од интервенционизма у спољној политици и да ће се вратити концепту националне државе „Америка прво“.

То што он одустаје од својих предизборних обећања, никако не значи да су грађани Америке од тога одустали.

Тренутно су у поодмаклој фази два процеса. Стив Бенон, главни идеолог политике која је Трампа довела на власт, је напустио Белу кућу. Зато да би могао да се посвети окупљању и артикулацији оних снага у Америци које нису и неће одустати од политике која је победила на претходним изборима. То практично значи да ће Бенон за предстојеће изборе у новембру 2018. године, када се бира цео Конгрес и трећина Сената, припремити кандидате независно од воље Републиканске партије. А то даље

Шта све Вучић не зна и/или не жели да види

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 02 новембар 2017 19:57

значи да ће Републиканска партија имати избор: или да договоре кандидате са Беноном, у ком случају дубока држава губи битан ослонац, или ризиковати да на сваком месту поред њиховог кандидата буде кандидат Бенона, са добрим изгледима - или да их потуче, или да се гласови Републиканаца распу и да победи кандидат Демократа.

Бенон се за овакав потез определио због тога што се показало да и у Сенату и у Конгресу седе политичари који не слушају грађане него дубоку државу. Без кадровских промена, ни стварне промене у политици Америке нису могуће.

На другом крају политичког спектра је Берни Сандерс. По свим истраживањима тренутно далеко најпопуларнији политичар у Америци. Он је још много даље и убедљивије отишао од Бенона. Направио је организацију „Наша револуција“ која интензивно ради на припремању њихових кадрова и логистике за изборе 2018.године, са изузетно великим шансама да, или преузму руководство у Демократској партији, или да истакну своје кандидате и потуку Демократе у већини изборних јединица.

Америка увелико иде путем преокретања Републиканске и Демократске партије ка жељи и вољи грађана Америке, или ка формирању четири равноправне партије. Поред две већ постојеће и групација око медија Брајбарт који је одлучујуће допринео победи Трампа са Беноном на челу и Наше револуције са Сандерсом на челу.

Када саберемо оне које подржавају Бенона и Сандерса, а обојица су изразито против интервенционизма у спољној политици Америке, без обзира на њихове међусобне разлике по другим питањима, онда видимо да је то око 70% бирачког тела које излази на изборе. У целом бирачком телу је то и више, пошто је невероватно да се неко диви политици дубоке државе, а да не гласа.

Шта све Вучић не зна и/или не жели да види

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 02 новембар 2017 19:57

За нас у Србији је сасвим свеједно који ће се сценарио у Америци догодити, пошто у свим варијантама спремност Америке да интервенише изван својих граница, или битно опада, или нестаје. За нас је важно да разумемо да су те промене већ у току и да ће се њихови опипљиви резултати показати, или у наредне три године, или у наредних седам година, а за десет сасвим сигурно.

За десет година, САД неће бити спремне да ратују ни за Берлин (фигуративно речено, пошто нико ни не мисли да угрози Берлин), а не за неку Приштину које се више нико неће ни сећати.

Оно што забрињава је чињеница да Вучић све ове процесе који су више него видљиви, који су већ у развојној фази, уопште не уочава. Он о садашњем стању говори као да је оно вечно, а о надолазећим променама у САД, које су неминовне, не говори уопште.

2. Кина, Индија, Русија

Намерно сам одредио овакав редослед, због тога што се у нашој јавности претежно Русија приказује као могући ослонац Србије. А то није тачно. Све ове важне, моћне и велике државе, нису и неће признати сецесију.

Када погледамо развој Кине и Индије и упоредимо га са развојем Америке, долазимо до закључка да ће у наредних 10 година економска снага Кине и Индије у збиру бити за четвртину већа од обима економије Америке (ако поредимо номинално - то значи најповољније по Америку). Ако поредимо по реалној куповној моћи, онда ће те две економије бити дупло веће од америчке. Ако томе додамо и Русију, онда је то 2,3 пута више.

Поређења ради, 1999.године америчка привреда је била три пута већа од збира економија Кине, Индије и Русије. Три пута већа, а колико сутра ће бити више него два пута мања.

Да ли ико сумња, да се оваква промена на економском плану неће одразати на промену

Шта све Вучић не зна и/или не жели да види

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 02 новембар 2017 19:57

у међународном политичком утицају? Већ за само 10 година, да се ништа друго не промени, сви који нису признали сецесију ће бити још много важнији у међународним односима него данас. А они који су признали ће бити слабији.

Русија је већ данас војно јача од Америке. Конзервативно мерено - једнаке снаге као Америка. Ако војну моћ Кине и Русије посматрамо као једно, а према усаглашеној спољној политици Кине и Русије то је сасвим легитимно, онда су они већ данас битно војно јачи од САД. За десет година, обзиром да и Индија и Кина и Русија снажно подижу улагања у војску и веома блиско сарађују, што за резултат има велико убрзање у модернизацији ових армија, тај блок ће бити далеко војно надмоћији од Америке.

Поређења ради, 1999.године војска САД је била јача од збира капацитета модерних борбених средстава Русије, Кине и Индије.

Дакле, на међународном плану најдаље за десет година, а процес је такође увелико у току и више него видљив, наши стратешки савезници ће бити доминантни у свету, а стратешких противника или нећемо имати (процеси унутар САД) или ће бити много мање заинтересовани за Приштину, а свакако ће бити неупоредиво мање утицајни у међународним односима него што је то данас.

Ништа од овога Вучић не види. А извесно га никада нико није чуо да о овим чињеницама говори.

3. Промене у Европи

Најлакше је у објашњавању кренути од Шпаније. Она је 1999.године учествовала у агресији на нашу земљу. Већ 2008. није признала сецесију. А да ли ико може да замисли да Шпанија поново учествује у некој војног кампањи против нас? То је наравно већ 2017.године сасвим немогуће.

Шта све Вучић не зна и/или не жели да види

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 02 новембар 2017 19:57

Шта све Вучић не зна и/или не жели да види

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 02 новембар 2017 19:57

